

Mircea Eliade – radiografia propriei identități sau dimensiunea eului în proza autobiografică

Scopul acestui articol este să demonstreze importanța prozei autobiografice în arealul literaturii române prin prezentarea lucrărilor lui Mircea Eliade. Numele lui Mircea Eliade este bine cunoscut în cultura universală. Pe lângă lucrările sale legate de istoria religiilor, vasta sa operă include și o largă arie de proză autobiografică. Imaginea autorului se desprinde ca a unei personalități complexe. Evoluția interioară a autorului este prezentată pe o lungă perioadă de timp. Dimensiunea identității sale interioare se dezvăluie în contact cu momentele istorice ale vieții sale, în contact cu oamenii pe care el i-a întâlnit în perioada dezvoltării și maturizării sale. Pluralitatea perspectivelor descrierilor dezvăluie un caracter puternic care este în contact și în conflict cu contemporanii, încercând să înțeleagă lumea și pe el însuși. Ceea ce este specific operei lui Mircea Eliade este faptul că scriitorul este conștient de destinul său și de locul în cadrul literaturii române și al culturii universale. Conștiința valorii de sine joacă un rol important în procesul de clădire a descrierii intimităților propriului suflet. Metoda prezentării detaliilor legate de viața sa demonstrează talent și abordarea unor subiecte, cum ar fi dragostea și moartea, care probează adâncimea gândirii sale; de aceea, proza autobiografică a lui Mircea Eliade poate fi considerată un model al genului. Autoportretul dezvăluie un individ care dorește să cunoască totul, să experimenteze totul și să își îmbogățească imaginea despre lume.

Concluzia acestui articol este că opera autobiografică a lui Mircea Eliade este una dintre cele mai importante părți ale carierei sale scriitoricești, care lărgeste genurile literaturii române.